

НА КРЪЩЕНЕ.

То било презъ лѣтни пости.
Тръгналъ Ежко отъ зарана,
Че поканенъ билъ на гости
На кръщение у Мечана.

И вървѣлъ, вървѣлъ — на края
Среща веселъ Зая-Бая.

— Добро утро—Богъ доброто—
Де си скиталъ изъ горитѣ?

— Ходихъ, Ежко, къмъ хорото
Да си видя дъщеритѣ.

— Бързай, Заяю, пригответи се!
Нали имашъ и покана,
Утре рано съ кума Лиса
Кръсници сме у Мечана.

Презъ гори, рѣки вървѣли.
Ето — Бръмбара видѣли.

— Добро утро—Богъ доброто—
Де си шѣталъ, я кажи ни?
— Ходихъ малко до хорото
Да се срещна съсъ роднини.

— Бързай—бѣхме, кжде бѣхме—
Ами време не остана,
Тръгвай съ нази — закѣснѣхме.
Два дни чака ни! Мечана.

Ето тръгватъ най-подире
Презъ зеленитѣ полета.
Заю весело засвири,
Ежко уморенъ закрета.

„Слушай, Бръмбарчо послушенъ,
Чака ни приемъ радушенъ.
Като стигнемъ — вече няма

